

Ο interior designer και αρχιτέκτονας, γνωστός για τη δουλειά του σε βραβευμένα ξενοδοχεία, όπως το Canaves Oia Santorini, εξηγεί στο «Κ» γιατί η διακόσμηση δεν είναι πολυτέλεια, ακόμη και σε καιρό κρίσης.

της Τασούλας Επτακοίλη

Ο
ΥΠΕΡΟΧΟΣ
ΚΟΣΜΟΣ
ΤΟΥ
ΠΑΝΟΥ
ΠΕΤΡΙΔΗ

DESIGN ME ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ Το Racconto Boutique Hotel στην Πάργα.

M

Μια προσεκτική ματιά στους χώρους του «αρχηγείου» του, στο Κολωνάκι, δίνει πολλές πληροφορίες για τον Πάνο Πετρίδη. Όλα στη μονοκατοικία (πρώην εστιατόριο) όπου στεγάζεται το γραφείο του μαρτυρούν το άγγιγμά του: η διαρρύθμιση των χώρων, τα χρώματα στους τοίχους και στο πάτωμα, τα έπιπλα και τα αντικείμενα, που συνδυάζουν τη χρηστικότητα με την υψηλή αισθητική. «Αυτό δεν είναι πάντα το ζητούμενο;» ρωτώ τον διακεκριμένο interior designer και αρχιτέκτονα. «Ναι, αν και μερικές φορές αναγκάζεσαι να κάνεις μικρές... θυσιές σε κάποιο από τα δύο. Είναι καλύτερο, για παράδειγμα, να έχεις ένα ωραίο χαλί που να χρειάζεται λίγο περισσότερο τρίψιμο για να καθαρίσει, αλλά να το ευχαριστιέσαι πολύ - και όταν το βλέπεις και όταν το πατάς», απαντά.

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, σε μια τυπική αστική οικογένεια, με γονείς επιχειρηματίες. Από πιτσιρικάς είχε μανία με τα μαστορέματα. Εβρισκε στο δρόμο πεταμένα έπιπλα, τα μάζευε στο σπίτι,

τα επιδιόρθωνε και τους έδινε νέα ζωή. «Ήμουν χάκερ! Και αυτό κάνω μέχρι σήμερα», λέει. Το πρώτο του αρχιτεκτονικό περιοδικό το αγόρασε σε ηλικία δώδεκα ετών, όταν οι συνομήλικοί του διάβαζαν κόμικς με περιπέτειες υπερηρώων. «Δεν ξέρω γιατί. Ίσως με τράβηξαν οι λαμπρές φωτογραφίες. Γεγονός, πάντως, είναι ότι... κόλλησα». Ακολούθησαν οι σπουδές του, σε αρχιτεκτονική και διακόσμηση, και οι πρώτες δουλειές του στη Θεσσαλονίκη: ένα μικρό καφέ, στην αρχή, πολλά σπίτια και άλλοι χώροι εστίασης στη συνέχεια. Κι έπειτα, τον γοήτευσε η σκηνογραφία. Συνεργάστηκε για αρκετές σεζόν με τη σούπερ σταρ Άννα Βίση. «Ήταν η εποχή των τεράστιων σόου, που απαιτούσαν μήνες προετοιμασίας. Για την ηλικία μου ήταν μια χαρά. Το απόλαυσα. Σήμερα δεν ξέρω αν θα το έκανα με το ίδιο κέφι», παραδέχεται.

Τα τελευταία χρόνια, με έδρα την Αθήνα πια, δραστηριοποιείται κυρίως στον ξενοδοχειακό χώρο - πεδίο δόξης λαμπρόν για το ταλέντο και τη δημιουργικότητά του. «Απεχθάνομαι τις ξενοδοχειακές μονάδες με απάνθρωπες διαστάσεις, όπως αυτές του Ντουμπάι. Αντίθετα, λατρεύω τα μπουτίκ ξενοδοχεία, όπως αυτά που συναντάς στο Μαρέ του Παρισιού. Τα έχω ερωτευτεί». Καρπός αυτού του έρωτα με τα «ανθρώπινα» ξενοδοχεία ήταν η συνεργασία του με το πολυτελές resort Canaves Oia Santorini, το οποίο πρόσφατα ψηφίστηκε πρώτο στην Ευρώπη και 34ο στον κόσμο από τους αναγνώστες του αμερικανικού Conde Nast Traveller. Πρόκειται για ένα πλήρως ανακαινισμένο συγκρότημα, που περιλαμβάνει το Canaves Hotel (18 σουίτες), το Canaves Suites (26 σουίτες), την Canaves Villa, με τρία υπνοδωμάτια όπου μπορούν να φιλοξενηθούν έως οκτώ άτομα και ένα «spa with view» για θεραπείες με μαγευτική θέα στην Καλντέρα.

Το λευκό χρώμα κυριαρχεί στους χώρους του. «Για να βοηθάει τον επισκέπτη να χαλαρώσει, να αδειάσει το μυαλό του από κάθε άγχος». Αυτή η λιτότητα διατηρείται και σε όλα τα υπόλοιπα: έπιπλα και διακοσμητικά αντικείμενα. «Οι Κυκλάδες -πόσω μάλλον η Σαντορίνη- είναι ένα ξεχωριστό κεφάλαιο, μια διαφορετική Ελλάδα. Δεν μπορείς να υπερβάλεις στη διακόσμηση. Πρέπει να επιλέξεις ουδέτερα κομμάτια, αλλά πολύ καλής ποιότητας, και να μην κοντράρεις το τοπίο. Γιατί, και να το κάνεις, εσύ θα βγεις χαμένος...» Αντίστοιχου, υψηλού επιπέ-

CANAVES OIA Η δουλειά του Πάνου Πετρίδη στο πολυτελές resort της Σαντορίνης (που πρόσφατα ψηφίστηκε πρώτο στην Ευρώπη και 34ο στον κόσμο από τους αναγνώστες του αμερικανικού Conde Nast Traveller) πραγματικά εντυπωσιάζει.

δου ήταν και η δουλειά του στο Racconto Boutique Hotel στην Πάργα, ένα παράδειγμα, όπως τονίζει, του ότι «δεν παίζει ρόλο μόνο το location στην επιτυχία ενός ξενοδοχείου. Ένα καλό ξενοδοχείο δίνει, με τη σειρά του, υπεραξία στο μέρος στο οποίο βρίσκεται».

Τι είναι αυτό που μπορεί να τον κάνει να μην αναλάβει μια δουλειά; «Η κημέρια μου με τον πελάτη. Όταν η αισθητική μου έρχεται κόντρα με τη δική του, σταματάω μετά το πρώτο ραντεβού». Η λέξη «αισθητική» έρχεται ξανά και ξανά στη συζήτησή μας. Πώς την ορίζει, άραγε, εκείνος; «Για μένα αισθητική είναι η αναζήτηση της μοναδικότητας και της ποιότητας χωρίς εκπτώσεις. Μακριά από μόδες, με τρόπο που αυτό που φτιάχνεις να είναι διαχρονικό και να γίνεται καλύτερο χρόνο με το χρόνο».

Μιλάμε για τις «φούσκες» που υπήρχαν και στο δικό του επάγγελμα - και ήταν πολλές. Δεν το αρνείται. «Με την κρίση, όμως, το τοπίο ξεκαθάρισε. Οι «φελλοι», οι «φωτοβολίδες», χάθηκαν. Ο κόσμος άρ-

χισε να εκτιμά τις πιο κλασικές γραμμές και τα πιο καλά υλικά. Οποιος αποφασίσει να φτιάξει το σπίτι του, θέλει να το κάνει σωστά, με σύνεση και προγραμματισμό, κοιτάζοντας μπροστά. Θέλει τα χρήματά του να πιάσουν τόπο».

Είναι όμως μόνο θέμα χρημάτων το να «μεταμορφώσουμε» το σπίτι μας; «Οχι βέβαια», σπεύδει να διευκρινίσει. «Υπάρχουν μικρά μυστικά για να δώσουμε καινούργια «πνοή» στο χώρο μας. Με καθαριότητα και τάξη, γιατί έτσι χαλαρώνουμε περισσότερο· με κεριά, για ζεστή ατμόσφαιρα· με πολλά φρέσκα λουλούδια, για να μας θυμίζουν ότι η ζωή είναι ωραία! Και με όμορφα αντικείμενα. Και όσο υπάρχει η Cheap Art, δεν είναι ανάγκη να δώσουμε μια περιουσία. Αλλωστε, η διακόσμηση δεν είναι πολυτέλεια, είναι εσωτερική ανάγκη...»

Πριν αποχαιρετιστούμε, τον ρωτώ ποιο είναι το μεγαλύτερο μάθημα που έχει πάρει έως τώρα από τη ζωή. «Μαθαίνω ακόμη! Αυτό», λέει γελώντας καθώς με ξεπροβοδίζει.*

«Με την κρίση, ο κόσμος άρχισε να εκτιμά τις πιο κλασικές γραμμές και τα πιο ποιοτικά υλικά. Οποιος αποφασίσει να φτιάξει το σπίτι του θέλει να το κάνει σωστά, με σύνεση και προγραμματισμό, κοιτάζοντας μπροστά. Θέλει τα χρήματά του να πιάσουν τόπο.»